

per al model d'ús de la llengua. Per això, a la Secció Filològica hem debatut, des de fa temps, la necessitat de comptar amb la col·laboració d'un comunicador en exercici, de prestigi professional indiscutible, rigorós en l'ús de la llengua i en l'actitud lingüística.

La indeclinable cura en l'estil i l'afany de millora professional permanent que arrenquen de la consciència de les pròpies limitacions i de les ganes de posar-hi remei, i que tenen la seva base en la seva insubornable consciència de país, sense vendre's, mai, a cap grup de pressió econòmica o política, fan de Joaquim Maria Puyal, al meu parer, i al parer de la Secció Filològica que ara el presenta al Ple de l'Institut, un candidat idoni per a formar part de la Secció Filològica, amb la garantia absoluta de lleialtat a la Secció Filològica i a l'Institut d'Estudis Catalans, tant com a institucions com pels ideals que representen i defensen.

Text llegit pel senyor Joan Martí i Castell en nom de Jaume Cabré i Fabré en el Ple del dia 9 de novembre de 2009

Membres corresponents

Manuel González González

Nascut a Santiago de Compostel·la el 1951, Manuel González González es llicencià en filosofia i lletres (1974) i es doctorà en filologia romànica (1980) a la Universitat de Santiago de Compostel·la. Ell és actualment una de les personalitats conspícues de la lingüística gallega, amb un paper clau en la normativització del gallec.

De la seva múltiple activitat voldria subratllar les facetes de docent, investigador i promotor i dinamitzador de l'estàndard gallec. És catedràtic de Filologia Romànica de la Universitat de Santiago de Compostel·la, deixeble de Constantino García, impulsor dels

estudis de filologia a Galícia, traspassat recentment; en la seva universitat ha exercit diversos càrrecs acadèmics. Des del 1992 és membre numerari de la Real Academia Galega, en el si de la qual ha dirigit seminaris de sociolingüística i lexicografia. Ha estat secretari de l'Instituto da Lingua Galega (1991-1996) i és director de la revista *Cadernos de Lingua*. Les seves qualitats organitzatives i científiques l'han portat a la coordinació científica del Centro Ramón Piñeiro para a Investigación en Humanidades i a la Presidència de Puntogal, associació encarregada de gestionar la sol·licitud d'un domini lingüísticocultural gallec a Internet.

La seva activitat investigadora brilla especialment en els camps de la dialectologia i la geografia lingüística, la lexicografia, la història de la llengua, la fonètica i la sociolingüística. Dins el primer d'aquests àmbits és coautor de l'*Atlas Lingüístico Galego*, del qual s'han publicat cinc volums i del qual apareixeran en el futur uns altres set. Membre del Consell de Redacció de l'*Atlas Linguistique Roman* (ALiR), una empresa de cooperació internacional en la qual participa activament sigui en la planificació dels mètodes informàtics, sigui en la preparació de síntesis del lèxic romànic, com la dels noms del *dilluns* i del *dimarts* en la Romània. Són nombrosos els seus estudis geolingüístics, que poden abordar tant la metodologia dels atlas lingüístics com els derivats de CINCIVA o els noms de la salamandra en gallec.

La seva labor en lexicografia és ingent: director del *Diccionario da Real Academia Galega* (1997), coordinador del *Diccionario da Lingua Galega* (1990), codirector del *Diccionario manual da lingua galega (coas súas correspondencias en castelán)* (15 v., 1991), coautor del *Vocabulario ortográfico da lingua galega* (2004) i del *Diccionario inverso da lingua galega* (1990) i, sensible a les necessitats de normativitzar el llenguatge d'especialitat, autor d'un *Léxico de matemáticas, física e química* (1988) i d'un *Vocabulario de telefonía y comunicaciones móviles castellano-galego, galego-castellano* (1998). En aquesta línia, a més d'importants articles publicats en revistes científiques i de ponències impartides en col·loquis nacionals i internacionals, ha dirigit l'equip de recerca que ha elaborat *Laverca. Diccionario de verbos galegos con voz sintetizada* (1992), primer diccionari publicat a la península Ibérica que incorpora la veu sintetitzada.

És rellevant també la seva labor en l'àmbit de la fonètica. Ell ha estat l'introduïdor de la fonètica acústica a Galícia i són de contingut innovador els seus estudis sobre les sibilants, les oclusives, el «seseo», etc., referits sempre al gallec. Actualment centra les seves investigacions en el camp de les tecnologies de la parla i dirigeix diversos programes relacionats amb la síntesi de la veu.

La seva inquietud pel coneixement de la situació del gallec l'ha dut a la direcció d'estudis sòlids com el *Mapa sociolingüístico de Galicia* (3 v., 1994), que es troba en

procés d'actualització i *O galego segundo a mocidade*. El gallec, part indiscutible de la llengua històrica gallegoportuguesa, necessitava, per les circumstàncies que l'han configurat (influència primerenca del castellà, arcaisme respecte al portuguès i distanciament d'aquest, adherència social a la seva peculiaritat), una recuperació com a llengua de cultura. En aquest sentit s'imposava una normativització, un procés laboriós en el qual la participació de Manuel González ha estat fonamental. Com a membre de la Real Academia Galega i de l'Instituto da Lingua Galega, ha pres part activa en l'elaboració de les *Bases prá unificación das Normas Lingüísticas do galego* i, com a president de la comissió, en la d'una *Normativa de consenso* per a superar les diferències existents entre les normes oficials i les dissidents (com veieu, un episodi que no falta en tota llengua que intenta recuperar el seu estatus de llengua «normal»). També ha estat president de la comissió tècnica per a l'elaboració d'un Plan de Normalización Lingüística, aprovat pel Parlament gallec (novembre de 2004). Un procés de normativització necessita eines per a la normalització i així González és coautor d'*Edigal galego. Primeiro método audiovisual para aprendizaxe da lingua galega* (1985) i de diversos manuals de gallec per a EGB i batxillerat.

Manuel González ha col·laborat diverses vegades amb l'Institut d'Estudis Catalans, com a la taula rodona de la I Jornada de l'Associació d'Amics del Professor Antoni M. Badia i Margarit, on va parlar de la metodologia de la recerca geolingüística.

La seva sòlida preparació en lingüística romànica, dialectologia, fonètica i sociolingüística, la seva experiència en tasques de normativització, el seu criteri assossegat i alhora ferm sobre les llengües minoritzades, el seu tarannà afable i obert i la seva actitud positiva, fins entusiasta, respecte a la nostra llengua i cultura el fan la persona idònia per a representar la Real Academia Galega dins la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans.

Text llegit pel senyor Joan Veny i Clar en el Ple del dia 9 de novembre de 2009